

Wie kan Kadaffi aan?

Column 24/09
Tom Eijsbouts

20/11/09 FD

Ais docent internationaal recht heb je studenten die zich een toekomst dromen ver weg van het kleine Nederland, de grote wereld in. Ik waarschuw ze wel dat die wereldsamenleving niet groter en vrijer is dan Nederland, maar juist kleiner.

De grote wereld is eigenlijk een dorp. Niet het modieuze 'global village' bedoel ik dan, maar de aloude zogenaamde internationale gemeenschap. De dik tweehonderd inwoners van dat dorp

zijn de staten. Iedereen kent elkaar door en door, de roddel tiert en dorpsgekken kunnen de sfeer bepalen.

Natuurlijk, als gewone Nederlanders die de wereld in gaat ben je geen inwoner van dat internationale dorp van staten, maar je belandt wel in zijn wat benauwde sfeer.

De grootste dorpsgekk is de Libische president Kadaffi, die nu al veertig jaar iedereen lastigvalt, nu weer overal met égards wordt ontvangen, steevast zijn gastheeren weer beleedigt en daarmee wegkomt ook.

Hij is bloedrijk en stelt met zijn geld de internationale gemeenschap voortdurend moreel op de proef. Vijf jaar geleden werd Kadaffi weer salonfähig, na het betalen van anderhalf miljard als vergoeding voor al zijn terreur,

waaronder de aanslag op het Panam-vliegtuig bij Lockerbie. In december 2007 zette hij president Sarkozy in Parijs voor jokers, in juni 2008 liet hij Berlusconi miljarden betalen voor de militair-

re bezetting van Libië. Deze zomer nam hij de Britse premier Brown te grazen door de Lockerbie-terrorist Al Megrahi een groots onthaal in Tripoli te bezorgen. Dan is er nog de lijdensweg van de gemartelde Bulgaarse verpleegsters.

Sprekend is de geschiedenis rond Kadaffi's zoon Hannibal.

Vorig jaar werd deze notoire ruziemaker in Zwitserland gearresteerd na mishandeling van zijn personeel. Prompt liet pa Kadaffi twee Zwitsers in Tripoli oppakken. Sindsdien ligt Zwitserland aan de ketting van de Libische chantage. In de zomer kreeg Kadaffi een uitnodiging voor de G8 in het Italiaanse L'Aquila.

Daar voor hij uit tegen Zwitsers-

land. Die 'internationale Mafia' moest maar snel onder de buurlanden worden verdeeld. Geen van de aanwezigen gaf een kik. Toen wist Zwitserland hoe zijn vlag er in het dorp bij hing, gaf toe aan de eisen van de kolonel, ging voor hem diep door het stof en tekende een akkoord waarin hij volledig zijn zin kreeg, in ruil voor vrijlating van de twee Zwitsers.

Omdat Kadaffi het tweetal nu nog niet heeft vrijgelaten, heeft Zwitserland twee weken geleden in arren moede dat akkoord weer opgezegd.

In het beroemde toneelstuk *Bezoek van de oude dame*, van de Zwitser Friedrich Dürrenmatt, laat een arm Zwitsers bergdorp zich heel subtiel diep in de schulden steken. Ter aflossing zullen de leden van de gemeenschap een dorpsgenoot ter dood brengen. Zo wilde het de koele wraak van zijn jeugdliefde, de inmiddels oude dame, die hij toen had verlaten. Ze ging in Amerika fortune maken en kwam hem nu betaald

zetten. Het stuk verbeeldt de macht van het geld in een dorp.

Dinsdagavond was er in Amsterdam een debat over het steeds strakkere Europese grensbeleid tegenover getuikszoekers. Staatssecretaris Albayrak verdigde zich met klasse tegen beweringen van onmenselijkheid van dit beleid. Maar toen puntje bij paalje kwam bleek dat een deel van ook haar beleid om vluchtelingen terug te sturen toch weer berust op een akkoord met wie? Ja, met Kadaffi.

Toen dacht ik: is er niet een heel eenvoudige test voor die nieuwe president van de Europese Raad, die vandaag of morgen uit de hoge hoed komt. De test is deze: Is hij of zij namens Europa opgewassen tegen deze rijke dorpsgekk?

.....
Tom Eijsbouts is hoogleraar Europees constitutioneel recht en zijn geschiedenis aan de Faculteit der Rechtsgeleerdheid van de Universiteit van Amsterdam.

Kadaffi werd weer salonfähig na het betalen van anderhalf miljard als vergoeding voor al zijn terreur